



KYMMENEN QUESTIÄ



LOHJANJÄRVEN YÖSEIKKAILU 3.-4.8.2007

Kilpailu oli järjestäjille ensimmäinen tätä tyyppiä, sen sijaan kokemusta suunnistus- ja autosuunnistuskilpailujen järjestämisestä löytyy runsain mitoin. Lohjanjärven Yöseikkailua synnytettiin lähes vuosi, karttoja kypsytettiin ja kujeita kehitettiin käytännöllisesti katsoen koko ajan. Kaikki tehtävät ja osuudet kokeiltiin ja kelloitettiin etukäteen - myös yöaikaan, joten kilpailun aikataulu oli suht' hyvin selvillä. Tiiviiseen aikatauluun saatiin mahtumaan melkoinen kirjo liikunnallista aktiviteettia unohtamatta älynystyröitä. Vaihtelu virkisti monia, mutta kikkailu ja sillisalaatti eivät ihan kaikkia miellyttäneet. Varsinkin kilpasarjojen lopussa ollut "epäinhimillisen suuri" rankaisu pienen suunnistustehtävän väliin jättämisestä sai muutaman joukkueen murhemielelle. Tämä oli kuitenkin juuri sitä mitä syntyy kun ja jos tämä tiimi joskus vielä lyö päänsä yhteen.

Alkuräjähdyks ilman isoa pamahdusta

Kilpailu alkoi muotoutua kesän 2006 autosuunnistustauolla Satunnaisen Seikkailijan vierailtua eräässä seikkailukilpailussa. Välittömästi kotiin päästyään nimitytti hän itsensä kilpailun johtajaksi ja lumipallo alkoi vyöryä. Ensiksi sai kuulla hänestä puhelimien välityksellä tuttavallisesti Tohtori Ruohonen. Ruohonen on multisporturheilija, jonka muinaishistoriasta löytyy myös sivujuonne autosuunnistuksen maailmaan. Ruohosen tuumattua asiaa tovin päätti hän ottaa reitin suunniteltavakseen. Seuraavaksi kiusattavien listalta löytyi Eräs Autosuunnistaja. EA on suunnistuksen ja varsinkin autosuunnistuksen ekspertti, jolle mikään karttatehtävä ei taida ole ylitsepääsemätön, joten riemu oli hänellä suuri kun kuuli pääsevänsä karttoja väkeltämään. Nettisivujen päivitys ja tulospalvelu kaatuivat hänen päälleen kuin Windows XP konsanaan. Troikan kokoontuessa ensimmäistä kertaa jäi mietityttämään kilpailun markkinointi. Miten kukaan voi tulla kilpailuun jos siitä ei mistään saa mitään tietoa? Satunnainen Seikkailija väitti tuntevansa markkinointiin sopivan supliikkimiehen ja niinpä IsoP Pauli Pietikäinen, joka nimi myöskin löytyy autosuunnistuksen tulosarkistosta, liittyi neljänneksi kulmaksi ydinkolmioon markkinoimaan kilpailua ja etsimään yhteistyökumppaneita.



Organisaatio oli nyt saatu kasaan. Selvää oli myös, että kilpailun tuotto tullaan lahjoittamaan hyväntekeväisyyteen. Vielä mietitytti kuka tai mikä taho kilpailun järjestää. Keskusteltiin Lohjan seikkailu-urheilijat -nimisestä yhdistyksestä, mutta entäpä jos homma ei otakaan tuulta siipien alle? Halusimme kuitenkin olla järjestäjänä jotain muuta kuin Suomen Multisport ry, koska halusimme nimenomaan

tehdä omannäköisemme kilpailun. Lohjan Urheiluautoilijat ry. oli autosuunnistusta aktiivisesti harrastaville Satunnaiselle Seikkailijalle sekä Eräälle Autosuunnistajalle läheinen seura, joten otettiin asia puheeksi hallituksen kokouksessa. Ideaa ei pidetty mitenkään loistavana muttei täysin typeränäkään (paitsi että Neste Ralli Finland on samana viikonloppuna), ja lopulta saatiin LohUA ottamaan nimellisen järjestämisvastuun.

Tien päällä kiidän jossain...

Alkusyksystä 2006 alkoi reitin punonta. Kisakallio oli kaikille tuttu paikka ja tuntui hyvältä idealta ottaa se kilpailukeskukseksi. Logistiikan kannalta valinta osoittautui vaikeaksi muttei mahdottomaksi, paljon töitä siitä joka tapauksessa saatiin syntymään. Ensimmäisessä versiossa suunnistettiin Kisakalliossa vuoden 1972 kartalla, uitiin järven yli toiselle puolelle puuhastelemaan, uitiin takaisin ja juostiin pikku trekking, sitten pyöräretki Siuntioon. Vuorokauden kisan tuosta olisi tullut eli henkselit päälle ja takaisin piirustuspöydän ääreen.

Lukuisia siirtymiä testattiin ja kellotettiin, ideoitiin tehtäviä ja mietittiin aikatauluja ennen kuin lopullinen reitti oli selvillä. Alusta asti mukana olivat viivasuunnistus eräässä mökkikoivikossa, Aurlahden rannan poolokajakkitehtävä sekä hajontasysteemi palapelein. Myös lyhyestä tiekirjapätkästä oltiin päätetty (ratamestarilta kysymättä) samoin kuin Lohjan UA:n kerhoillassa syksyllä 2006 testatusta valokuva-autosuunnistuksesta juoksuun sovellettuna kaupungilla. Varhaisessa vaiheessa tuli mukaan myös laske valotolpat pyöräilytehtävä (jota ei merkattu Questiksi jottei niitä olisi liikaa...) ja kaivoslampi hyppypaikkana. Siuntioon ei enää riittänyt aikaa.

Kokoontumiset tulivat sitä tiiviimmiksi mitä lähemmäs kilpailu tuli. Aluksi tuntui kuin aikaa olisi vaikka millä mitalla, lopussa tuli kiirus. Tuloslaskennan kannalta valitettavasti liian kiirus. Heinäkuussa "palkkasimme" tutkivan Tsuurnalistin muka paljastamaan reitistä vähän kerrallaan jotain kiinnostuneille. Totuushan oli, että pidimme Tsuurnalistiä vähän pilkkanamme, annoimme hänelle juuri ne tiedonmuruset, jotka halusimme tulevan kaikkien tietoon. Hyvin meni!

Kilpailun materiaali hiottiin "viimeisen päälle". Tavoitteena oli tarjota kilpailijoille huippulaadukkaat kartat ja mielenkiintoinen reitti. Karttoja laadittiin kilpailua varten lähes kaksi kymmentä erilaista! Autosuunnistuksesta tuttuun tyyliin suoritusajan lisäksi myös suorituksen taso vaikutti pienissä määrin lopputulokseen. Maaliintulon kilpailijat saivat tai joutuivat päättämään itse. Kello alkoi raksuttaa ajan lisäksi aikasakkoa, jota kertyi sitä enemmän lisää mitä myöhäisemmäksi maaliintulon jätti. Takarajaksi määritettiin klo 13:00, jolloin maali suljettiin.

Kolme vuorokautta ennen kilpailua alkoi pitkä uneton kausi. Ratamestari apulaisineen kiersi reittiä läpi vieden rasteja maastoon. Karttaspecialisti viilasi ohjeita ja karttoja, reittikirjat olimme päättäneet paljastaa internetissä vuorokautta ennen kilpailua. Tästä ei tule yksisivuinen ohje, jossa sanotaan että kierrä rastit numerjärjestyksessä vaan jotain aivan muuta. Kilpasarjan reittikirjassa oli kansilehtineen peräti kymmenen sivua, jotka aseteltiin ilmeisesti isolla kirjasinkoolla siten, että se oli helposti luettavissa hämärässäkin.

Pääpukarit

Kilpailun infotilaisuudessa ensimmäisten joukossa kuultiin kysymys ”onko teillä jotain salattavaa kun esiinnytte nimimerkeillä”. Oikea vastaus oli että kyllä, 12 tuntia reittiä. Meidät kaikki pystyi tunnistamaan internetissä antamiemme pienten ja suurempienkin vinkkien perusteella ja markkinointimies IsoP esiintyi alusta asti avoimin kortein omalla nimellään. Yhteistyökumppaneita ei taitaisi saada jos ei rehdisti kertoisi kuka on ja millä asialla. Nimimerkeillä esiintyminen oli osa valitsemaamme strategiaa, jossa totutusta seikkailukisamarkkinoinnista poiketen paljastettiin yksityiskohtia tulevasta koitoksesta muttei niitä, jotka siitä vastaavat. Osanottajamäärästä päätellen onnistuimme tehtävässämme kohtuullisen hyvin. Ihan kaikille ei ole vielä kukaan selvää eli keitä olemme:

Kilpailun johtaja, Satunnainen Seikkailija eli Jyrki Kujala:



Satunnaisen Seikkailijan nimimerkin takaa ei paljastunut kaikkien pettymykseksi mitään uutiskynnystä ylittävää tai juorupalstoille painokelpoiseksi osoittautuvaa materiaalia. Tämän kilpailun lisäksi kyseinen seikkailija on aktiivisesti ollut mukana suunnistuskilpailujen järjestämisessä Lohjalla ja Vihdissä sekä hänet on useasti bongattu Jukolan Viestistä ”sukujoukkueen” 3.osuudelta, josta johtuen Satunnainen Seikkailija tunnetaan myös lisänimellä ”yöosuusien erikoismies”. Sukujoukkueen vieraskirjaan hän kirjoittelee

nimimerkillä PitkäYö. Omien sanojensa mukaan tyhmimmille kavereille jaetaan pisimmät ja pimeimmät osuudet. Näiden lisänimien takaa paljastui Kujalan veljessarjan nestori – Jyrki, joka on viime vuosina ollut myös autosuunnistuksen parissa pönttöilemässä. Parhaimpana urheilusaavutuksenaan hän mainitsee Rasti-Vihdin keskiviikkorastien kakkossijan vuodelta -86.

Ratamestari, Tohtori Ruuhonen eli Jouni Nurminen:



Yöseikkailutapahtuman nestori ja todellinen seikkailu-urheilija henkeen ja vereen. Jopa ”yö-osuusien erikoismies” Satunnainen Seikkailija kadehti Tohtorin ilmiömäisiä kykyjä valvoa yöt pyörän selässä tai kajakissa sekä yösuunnistusretkillä ja lähteä vielä aamuksi töihin. Purjehdus on ilmiselvästi menettänyt yhden loistavan luovijan, joka suorastaan käsittämättömällä tavalla kikkaili töissä, kotona ja yöseikkailun reitillä tai toimistolla pyörittelemässä karttoja ja väittämässä vastaan kahdelle apinalle, jotka jääräpäisesti halusivat

tunkea autosuunnistuselementtejä seikkailu-urheiluun. Yöseikkailun organisaatio toisinaan hämmästeli sitä millainen vaimo Tohtorilla todellisuudessa mahtaa olla – kaveri on tunnin kotona ja jaksaa taas touhuta vuorokauden seikkailukilpailun parissa. Erityisesti Tohtorin kykyä arvioida kilpailun ihanneaikaa saatiin organisaatiomme ihailu ja riemuita. Kilpailun kuluessa saimme kuulla uusia väliaikoja, ihanneajat eivät heittäneet montaakaan minuuttia siitä mitä ratamestari oli arvioinut. Maaliin voittajajoukkue saapui vaivaiset kaksi minuuttia alle tavoiteajan. Ajoitus on varmasti täysin vertaansa vailla ja tästä suorituksesta varmasti kadehtivat kaikki Jukolan Viestin ratamestarit joille ihanneajan toteutuminen on suorastaan kunniakysymys. Jukolaan Tohtori Ruuhosen saa lähtemään vain jos on luvassa sekä pitkä yö että ankkuriosuus.

Tuloslaskenta, internet-sivut, karttojen viilaus ja kirjallinen materiaali, Eräs Autosuunnistaja eli Kari Mamia:



Eräs Autosuunnistaja on saanut myös liikanimen "(kuntorastien) lyhyiden ratojen erikoismies". Saavutuksia löytyy varsinkin autosuunnistuksessa kartanlukijan puolelta, missä parhaina PM-sarjan pronssi vuodelta 2005 ja SM-pronssi puolustettavana vuodelta 2006. Eestin avoimen autosuunnistussarjan hän on voittanut kaksi kertaa (2005 ja 2006). Tänä vuonna ei sarjaa ole, mutta järjestetyt kaksi kapinaa on vienyt puhtaasti nimiinsä Rolf Sjöbergin kartturina.

Juoksupuolella elämää isompia ongelmia polvien ja nilkkojen kipeytymisestä johtuen. Jarruna on myös korvien välissä oleva ikiluuppi: lenkkeily ei tippaakaan kiinnosta. Lyhyillä radoilla käynyt kiusaamassa nuorempiaan ja kisoissakin H21C:ssä pokannut pari kertaa ykköspalkinnon. Parhaana saavutuksenaan mainitsee kuitenkin eräiden tämänvuotisten historic-kuntorastien lyhyen radan voiton: vuoden 1966 mustavalkoisella kartalla (mittakaava 1:25.000) 3,3 km rata ilman kompassia ja miltei 40 minuutin keula. Todiste on kaivettavissa osoitteesta <http://www.lus.fi>.

Markkinointi, IsoP, Pauli Pietikäinen; markkinamiehen omalla äänellä:



Kaikkihan sai alkunsa kun hyvä ystäväni "Satunnainen Seikkailija" kävi kokemassa seikkailu-urheilun ihanuutta ja tietenkäin tuumi että osaammehan mekin järjestää seikkailutapahtuman. Ideoita ja suuria suunnitelmia sinkoili talven pimeinä hetkinä saunan pehmittämissä mielissämme. Onneksi muilla mukana olleilla oli hyviä suhteita joista oli enemmän kuin apua minun raapiessani kasaan kaikkea mitä tarvitsisimme yhteistyökumppaneilta. Pysin löytämään yrityksiä,

joiden tuotteet sopivat tarpeisiimme. Hyvänä apuna neuvotteluissa oli, että teemme talkootyönä ja tuotto menee hyväntekeväisyyteen. Eihän kukaan voi kieltää apuaan sairaalan lapsille. Tietenkäin kaikki jäi enemmän ja vähemmän viime tinkaän elikkä vauhti kiihtyi loppua kohden. Liiba Laaba ja niin edelleen – seurauksena oli juomapistettä, laatikoita, paitoja, lehtimainoksia, julisteita, tolppia, aluenauhaa, palkintoja jne. Jotakuinkin kaikkea joilla tapahtuma saatiin toteutettua kuten olimme kaavailleet. Toivottavasti ponnisteluistamme on ollut iloa kaikille mukana olleille niin kilpailijoille kuin järjestäjille. Kiitokset vapaaehtoistyöntekijöille joiden ansiosta voimme lahjoittaa sievoisen summan lasten hyväksi.

Kilpailun yhteistyökumppaneita olivat Gatorade, Best Brakes, Lohjan kaupunki, Orthex, Kisakallion urheiluopisto, JRC-markkinointi, Suomen Multisport ry sekä Ykkös-Lohja. Taustatukea on lisäksi saatu mm. Lohjan Melanvääntäjistä, Ryhmä X:stä, Lohjan Urheiluautoilijat ry:stä (joka nimellisesti oli myös kilpailun järjestäjätaho), Lohjan Intersportista, Finn-Forestista, Cencorpista, Autoliiton Lohjan osastosta, Lohjan Urheilusukeltajilta, Ad-officesta, Amo Oy:stä, Shellistä, Hiidenkiertäjät ry:stä, Kopiotaito Oy:stä ja Saajos Oy:stä unohtamatta kotisivutilan tarjonnutta IT-tuki T:mi Markus Björklöfiä. Talkooväkeä oli kilpailupäivänä lisäksi puolensataa. Kilpailun tuotto, 1.700 euroa, lahjoitettiin Lohjan sairaalan lasten osaston hyväksi. Sitä ei olisi syntynyt ilman kaikkien talkoolaisten ponnisteluja eli

Suurkiitos kaikille talkoolaisille, yhteistyökumppaneille ja kilpailijoille sekä hengessä mukana olleille!

Kari Mamia
Pauli Pietikäinen

Joukkueet esittäytävät

Tarjosimme kilpailuun osallistuville joukkueille mahdollisuuden saada sanansa kuulluksi. Kaikki joukkueet eivät meille avautuneet mutta suuri osa kyllä. Tässäpä saamamme joukkue-esittelyt.

1, Hiiltomiehet II -joukkueessa kisaavat Mika Häkkinen ja Harri Koskinen.

Molemmilla taustalla on suunnistus/hiihtosuunnistuskilpailu-uraa aina junnuista



saakka. Seikkailu-urheiluun Mika on tutustunut ensi kertaa talvella 2001 X-winter -kisassa. Tiiviimmin lajin parissa on oltu mukana kevästä 2003 alkaen. Harri on tullut mukaan pari vuotta myöhemmin niinkään X-sprint -kisojen kautta. Yöseikkailuun lähdetään mukaan hakemaan elämyksiä yöllä kisaamisesta - yösuunnistukset ja -seikkailut ovat nykyään sen verran harvoin ohjelmassa. Hiiltomiehiä tukevat Intersport Turtola Tampereelta ja Haglöfs.

2, Omjakon: Jaakko Soivio ja Heikki Hihnala. OMJAKON perustettiin viime kevään



Bergson Winter Challenge MM-karsintaan, joka oli joukkueelle suurmenestys. Tästä innostuneena projektia on jatkettu ja nyt on tarkoituksena osallistua muutama isompaan kisaan vuosittain ulkomailla ja pärjätä niissä. Ja tietenkin viedä Multisport-kiertopalkinto risteilylle kauden päätteeksi. Jaakko aloitti kisailunsa viime vuonna Puolassa Bergson Winter Challengessa Jarno

Mikkolan komennuksessa ja moisesta kurjistelusta innostuneena aloitti monipuolisen treenaamisen. Heikin ensimmäinen kisa oli Endurance Quest 2002 kaveriporukalla. "Päästiin hädin tuskin maaliin ja oli niin rankka reissu sen ajan kunnolla ettei mitään järkeä, mutta koukkuun jäin". Siitä eteenpäin on vuosivuodelta kokemusta kartutettu ja treeniä lisätty. Odotamme Lohjanjärven Yöseikkailulta paljon seikkailullista suunnistusta ja mielenkiintoisia questejä. EQ:n levänneet joukkueet koittavat varmaan pitää kovaa vauhtia kilpasarjassa yllä, joten tosissaan saadaan painaa, että ollaan cupin voittotaistelussa vielä mukana x-kaadossa. Joukkueena koitetaan satsata virheettömyyteen, sillä se joka tekee vähiten virheitä kisassa on uskoaksemme voittaja. Yhteistyökumppanit: www.acronkanoter.se, www.gutzy.fi ja tähän kisaan valotukku.fi

10, MPKK Jäsenet: Vesa Lassila 24, Klaukkala, Jukka-Pekka Kunnari 22, Pello.

Opiskelemme Maanpuolustuskorkeakoulussa (MPKK), jota edustamme kaikissa kilpailuissa. Koulu tukee kaikilta osin kilpailemistamme pl. erikoisvarusteet. Innostus lajiin lähti Lassilan painostaessa Kunnarin viime kesänä Utti ABC Open -seikkailutapahtumaan. Molemmat ovat lähinnä elämäntapaurheilijoita. Mitään mainittavaa kestävyystaustaa kummallakaan ei ole. Olemme tasaisia urheilijoita lajissa kuin lajissa, joten seikkailu-urheilu oli oiva valinta. Kilpailuja on kertynyt tähän mennessä viisi viime syksystä lähtien, joista mainittakoon Ky City Challengen toinen sija. Lohjanjärvellä tavoitteena on nostaa tasoamme koko cupissa ja jopa jättää taakse joitakin "kovia" joukkueita. Varsinaisia kärkituloksia havittelemme vasta ensi vuonna.

11, Hiilomiehet 3:ssa seikkailevat Tanja Heinimaa ja Katri Niittymäki. Katrin päälaji on aikoinaan ollut suunnistus ja seikkailu-uransa hän on aloittanut kavereiden innoittamana jo vuosituhatien alussa Suomen ensimmäisessä X-sprintissä. Tanja puolestaan entisenä hiihtäjänä jäi lajin koukkuun veljensä Villen yllyttämänä Ruotsissa käydyssä TietoEnator Adventuressa 2006. Lohjanjärven Yöseikkailulta odotamme suurta elämystä - saammehan ihan luvalla olla jälleen yöjuoksuilla! Hiilomiesten naisiakin tukevat Intersport Turtola Tampereelta ja Haglöfs.

12, Team SS Tämä synkältä kalskahtavan nimen omaava joukkue koostuu Suomen Sotilas aikakauslehden MM- umpihankihiihtojoukkueen jäsenistä. (nimi voisi toki muodostua myös sanoista Sunnuntai - Suunnistajat). Joukkueen tavoite on kuluvan vuoden aikana kerätä kokemusta seikkailu- urheilusta kauden -08 tapahtumia silmälläpitäen. Joukkue kilpailee omakustanteisesti, halukkaat tukijat saavat tulla nykimään hihasta. Lohjalla joukkue kilpailee kokoonpanolla Jorma Kainulainen - Janne Kortelainen. Jorma Kainulainen on 30-vuotias urheiluhullu Helsingistä. Pohjaa luotu kilpailemalla erilaisissa juoksuissa junnuvuosina. Nykyisin hiihtäminen, juokseminen ja pyöräily ovat lähellä sydäntä. Kaiken muun urheilun ohessa. Seikkailu-urheilu kipinä iski vuoden 2005 Paliscupin osakilpailussa. Janne Kortelainen on keski-ikäistynvä kuntourheilija Karkkilasta. Taustana junnuvuosien kilpaurheilua, maraton-harjoittelua, pitkiä hiihtovaelluksia MC 2 Veikkolan kilpailu -07 oli ensimmäinen kosketus seikkailu-urheiluun, sen myötä syttynyt harjoitteluinnotus lupaa tulokunnan paranevan joukkueen tavoitteen mukaisesti kohti kautta -08.

13, XC-JYTKY: Janne Nieminen (kapteeni) on Jytky-joukkueen koulutetuin kaveri joka ei pelkää korkeita paikkoja. Tämä kaveri ei jää kammelle. Saanut kipinän seikkailu-urheiluun opiskelijakisojen kautta. Ensimmäinen kisa Lapinkulta Challenge 2002. Kuuluu siihen joukkoon joka antaa kaikkensa niin maalla, merellä kuin ilmassakin. Kimmo Niemi (Jytky) on Jytky joukkueen suunnistaja. Jos miehen puheita kuuntelisi yhtään pidempään voisi luulla kaverin olevan kovempikin. Kulkee jalalla riittävän kovaa. Saanut kipinän seikkailu-urheiluun vuonna 1999. Ensimmäinen koitos uralla Salomon X-adventure. Kuuluu myös siihen joukkoon joka antaa kaikkensa maalla, merellä kuin ilmassakin. XC-JYTKY joukkue odottaa kisalta kauniita "maisemia", kovaa runttausta ja itsensä voittamista.

16, Team Duro on yhdeksän seikkailijan tiimi, jota Multisport Cupissa on edustanut Tuomas, Ville ja Juhana, yöseikkailussa Tuomas ja Ville. Harrastamme muitakin lajeja, kuten juoksua ja triathlonia, joten harvoin saadaan kaikkia samaan aikaan viivalle. Eräs Suomen aktiivisimmista tiimeistä silti olemme. Free Adventuressakin kisaava Janne on tiimin kisakunkku. Parasta tulosta Duro on tehnyt voittamalla kolmesti peräkkäin sekarja Baltic Cupin Matkasport 36h kisassa Virossa, tänä vuonna koko kisa. Kisatarinoita ja lisätietoa tiimistä ja jäsenistä löytyy osoitteesta www.teamduro.com

19, Team Leader: Joukkueessa kisaavat Mikot Hyväri&Penttilä. Hyväri on heistä 10 vuotta vanhempi, jo pari vuotta neljänkymppin paremmalla puolella. Olemme molemmat kisanneet seikkailu-urheilussa 2000-luvun ajan, milloin enemmän, milloin vähemmän. Joskus enemmän tosissaan kuin toisinaan. Tämänvuotisen cupin kisaamme kimpassa yhtä osakilpailua lukuun ottamatta. Mikko P on vetäissyt muutaman EQ:n, jousut maratoneja ja kaiken maailman tunturikisoja ulkomailla. Mikko H on puolestaan ajellut maastopyöräkisoja, aina kun on sopivasti kohdalle sattunut. Tämän kesän kisailut ovat korkeintaan puolivakavia, mutta viimeiseksi ei tosiaan ole tarkoitus jäädä. Toivottavasti järjestäjät eivät ole laittaneet rasteja liian monimutkaisiin paikkoihin... Toimintaamme tukee vahvasti Leader-tuotteet, joiden avulla askel säilyy lennokkaana pidemmässäkin koitoksessa. Kannattaa muuten kokeilla!

21, Vipeltäjät: Otimme ensikosketuksen multisport-kisailuun tämän kevään Spring Adventure –kilpailussa ja tulevan viikonlopun koettelemus on joukkueelle vasta kolmas kilpailu. Joukkueen jäsenet Susanne ja Ritva ovat alun perin tutustuneet toisiinsa kamppailu-urheilun parissa. Vuosien myötä lajikirjo on molemmilla vaihtunut yhä kestävyyspainotteisempaan suuntaan, mutta taustalta löytyy myös yhteinen kiipeilyharrastus. Ajatus multisport-kisailusta oli kytenyt joukkueen jäsenten mielissä jo jonkin aikaa, mutta lopullinen päätös kisaan osallistumisesta syntyi viime talven Finlandia-hiihdon jälkeen, kun piti saada uusia haasteita treenailulle. Mistään kovin tavoitteellisesta treenaamisesta ei Vipeltäjien kohdalla ole kyse, sillä harjoitteluun käytettävä aika määräytyy vahvasti joukkueen jäsenten oman työn ja perhe-elämän ehdoilla. Joukkueen kummankin jäsenen avomiehet tosin kannustavat täysillä leidiä harrastusta ja toimivat mainiosti huoltojoukoissa. Haasteita multisport-harrastuksesta on toki löytynyt ja uusiin lajeihinkin on jouduttu perehtymään, mutta opastusta eri lajien saloihin on onneksi ilmaantunut ihan lähipiiristä. Myös varusteiden osalta Vipeltäjät on toistaiseksi koittanut pärjätä sillä kalustuksella, mitä omista nurkista on löytynyt ja täydennystä on tarvittu vain pakollisiin varusteisiin. Vipeltäjät ei hätyyttele kärkisijoituksia, mutta jokaiseen kisaan lähdetään positiivisella ja avoimella mielellä hakemaan uusia elämyksiä ja koettelemuksia.

22, Haglöfs SnowFlakes: Kisaamme ensimmäistä kertaa parina ja edustamme Team Haglöfs Snowflake-seja naisten kilpasarjassa. Kumpikin meistä ajautui seikkailu-urheilun pariin noin vuosi sitten muiden harrastusten ja pikku hiljaa kyteneen kiinnostuksen johdattamana. Salla Ruosaari on kolmekymppinen geneetikko, jolla on ollut urheiluharrastuksia aina laidasta laitaan, mutta panostaminen yksittäisiin lajeihin on jäänyt vähemmälle, minkä takia seikkailu-urheilu tuntuukin sopivalta monipuolisuutensa vuoksi. Suvi Saarinen on 24 -vuotias opiskelija, joka on aina liikkunut, mutta seikkailu-urheilun aloittaminen on tuonut treenaamiseen säännöllisyyttä ja tavoitteellisuutta. Seikkailu-urheilussa molempia viehättää lajin monipuolisuus ja haasteellisuus. Lohjanjärven yöseikkailulta odotamme reipasta ja rehtiä meininkiä, itsensä ylittämisiä, onnistumisen elämyksiä sekä mielenkiintoisia yllätystehtäviä.

23, Repostelijat Jola on joukkueen kapteeni. Jola on ollut useiden vuosien ajan mukana seikkailukilpailuissa, huoltajana :) Jola osaa suunnistaa ja jaksaa hyvin, paitsi ylämäissä. Sanni kiinnostui seikkailu-urheilusta vuosia sitten, mutta vasta viime vuonna löysi kaverin jonka kanssa pystyi lajin aloittamaan. Sanni treenaa aina kun ei ole sairaana eli liian harvoin. Toisten suunnitellessa taktiikoita Sanni miettii mitä meinaa missäkin välissä syödä :)



25, Team Ari & Kaisu Adventure seikkailee aktiivisemmin toista kesäänsä. Seikkailuissa viehättää monipuolisuus ja sopiva sekä fyysinen että henkinen koettelemus. Odotamme ennen kaikkea yllätysrikasta kisaa, sen kuvan ennakkotiedoista on ainakin saanut.

26, Ulkoilukauppa.com: Pitkän linjan seikkailu-urheilijat Joni Kemppi ja Matti Leppäniemi. Ensimmäinen kosketus seikkailu-urheiluun otettiin vuonna 2000. Kilpailu oli X-sprint Kalvolassa. Taidettiin muuten voittaa. Ennen vanhaan kierrettiin kisoja nimellä Team Karhukopio. Ainakin lajin pioneerit saattavat nimen muistaa. Välillä on oltu lajin suhteen ihan tosissaan ja aktiivisia. Nykyään ollaan enää tosissaan :) Yöseikkailu vaikuttaa Tsuurnalistin juonipaljastusten valossa mielenkiintoiselta, joten ajateltiin voittaa.

101, Katupojat omaavat yhteisen menneisyyden fillarilähetteinä. Harrastus- ja kilpailutaustaa löytyy erilaisten kestävyyslajien pohjalta, Jussilla Kalevan Kierrokselta monine lajeineen, Jukalla erilaisista pyöräkisoista, kiipeilykallioilta ja ultimate-kentiltä. Melontaa odotamme pelonsekaisin tuntein, sillä se on lajina aivan vieras.

102, Raisu Lumous – Sikatilan sisarukset Hollolasta. Keskimäärin 30 vuotta on metsäsikailtu eikä loppua näy. Aikuissuunnistusseura Raisu Lumous on tarjonnut toiminnallemme rapiat puitteet muutamina viimeisimpinä vuosina. Valtteinamme ja sukurasitteinamme ovat mm. yllytyshulluus, erilaiset pakkomielteet, tyhmänrohkeus, totaalinen itsekurin puute sekä äkkipikainen luonne. Niillä pärjää mainiosti niin sianpaskaa lapioidessa kuin pöpelikössäkin, vaikka viihdymmekin jälkimmäisessä aavistuksen verran paremmin. Pyöräilyharrastus on aloitettu sikalan käytävillä kolmipyöräisellä jo kahden vuoden iässä ja tehokkaan tankkauksen opit on ojaan kaadettu samaisen sikalan käytävillä, sikojen kanssa samoista kaukaloista syödessä samoihin aikoihin. Suunnistus tuli mukaan kuvioihin vähän myöhemmin, pitihän sieltä korvesta poiskin oppia osaamaan. Muista lajeista ja haasteista olemmekin tottuneet selviämään periaatteella: Kyllä se luonto tikanpojan puuhun vetää ja tyhjät tynnyrit koviten kolisee ja pisimmälle kierii.

106, Team Tumppu, jäsenet Anssi Kamppinen ja Petteri Patinen. Tiimin jäseniä yhdistää yhteinen työhistoria paperiteollisuudessa. Yhteinen jopa siinä suhteessa, että jossain vaiheessa tiimin toinen jäsenistä työskenteli toisen esimiehenä. Tästä elämää suuremmasta kokemuksesta huolimatta tiimi kykenee yhteistyöhön ja on kahlannut Multisport Cupin kaksi ensimmäistä osakilpailua läpi tullen kummassakin kilpailussa yhdessä maaliin! Ajatus seikkailukisoihin osallistumisesta oli tiimillä muhinut jo pari vuotta, kunnes tänä keväänä ajatus kypsyi toteutusasteelle. Ajatuksella jos muutkin, niin miksei mekin. Tiimin kapteeni Anssi asuu Jyväskylässä, vaikka hänen juuret ovat hyvin syvällä Kymenlaakson turpeessa; asia joka ei ole jäänyt epäselväksi kenellekään. Kymenlaakson timanttia - Vehkalahden Veikkoja - edustanut ampumahiihtäjä harrastaa kaikkea mahdollista kestävyysurheilua, oli kyseessä soutu, hiihto tai suunnistus. Tiimin toinen jäsen Petteri on paljasjalkainen lohjalainen; asia joka ei ole jäänyt Anssille epäselväksi. Harrastuksina kaikenlainen liikkuminen ja paikallisen suunnistusseuran touhuissa mukana hääriminen. Tiimin tärkeimmät yhteistyökumppanit ovat molempien puoliset, jotka kaikesta huolimatta jaksavat aina ymmärtää miestensä tarpeen päästä hakemaan itsensä ja etenkin tiimin toisen jäsenen rajoja.

107, Team Haglöfs SnowFlakes ovat Kati Laine ja Taina Viilonoja ja osallistumme



kuntosarjaan. Pistimme Tainan kanssa SnowFlakesit pystyyn vuonna 2005 ja olemme osallistuneet kuntosarjassa erinäisiin kisoihin. Nykyään Lumihiihtäileitä on monta ja osa porukasta kunnianhimoisempaa kuin me 'vanhat' perustajajäsenet. Meille tässä lajissa on tärkeitä luonto, liikkuminen ja kaiken tämän kokeminen hyvässä seurassa :). Meillä on hauskaa treenatessa sekä kisatessa. Huippusijoja sillä ei irtoa, mutta tekemisen meininkiä kuitenkin. Näkeepä samalla Suomea aina

uusista vinkkeleistä kisareissuilla liikkueessaan ja möyrytessään mitä mahtavimmissa paikoissa. Yhteistyökumppanimme Haglöfsiä lukuun ottamatta ovat antaneet kertaluontoisen tuotelahjoituksen toimintamme alussa ja näitä firmoja on useampia, tiedot löytyvät nettisivuiltamme www.teamsnowflakes.com. Lohjanjärven Yöseikkailulta odotamme Lohjaan tutustumista ja sen parhaimpien puolien kokemista hikikarpaloiden siivittämänä. Toivottavasti kisasta tulee monipuolinen ja hauska! Pilkettä silmäkulmassa ja kivoja reittejä/ tehtäviä. Joskus nämäkin kisat urautuvat pahasti ja unohdetaan uuden kivan kokeileminen. Mahtavaa on, kun homma etenee - myös kuntosarjassa. Matkan varrella saa kastua ja kuraantua - se ei ainakaan meitä haittaa! Lisäksi joskus rasteja on ollut esim. puussa pienen kiipeilyn päässä ja sekin on ollut hauskaa.

109, Veve: Kilpailemme kuntosarjassa ja osallistujien nimet ovat Jonna Bäckman ja Riikka Lehtonen. Tiimiimme kuuluu kaksi seikkailumielellä kisaan lähtenyttä aktiivurheilijaa. Harrastusvalikoimiimme kuuluu mm. ratsastus, baletti, miekkailu, telinevoimistelu, hiihto ja yleisurheilu. Olemme juosseet samassa viestijoukkueessa yleisurheilussa ja, kun kuulimme yöseikkailusta, päätimme lähteä kisaan. Lajina seikkailu-urheilu on meille uusi, mutta luonnossa liikkuminen hyvässä kisafiiliksessä on asia, jota olemme kaivanneet! Useimmitenhan lenkkiä tulee juostua yksin ja treenaaminen voi muuttua yksin pakertamiseksi. Tällaiset kisat luovat toivottavasti hyviä fiiliksiä ja halun lähteä uudestaan mukana! Toivottavasti kanoitimme pysyy kuivana ja kompassisuunta oikeana :)

110, Hanhivaaran Retkeilijät (Emmi & Jyrki) koostuu kahdesta seikkailu-urheiluun vast'ikään höyrähtäneestä tyypistä, jotka ovat ennen kisaa tavanneet toisensa ainoastaan virtuaalisesti www.lenkkivihko.fi -osoitteessa. 29-vuotias Emmi tulee Turusta ja edustaa Hanhivaaran rämäpäisen joukkueen nuorempaa ja kauniimpaa osapuolta. Emmi on sekaliikkuja; hänen tämän vuoden kilpailuohjelmaansa on kuulunut mm. Hiiltomiehet Adventure heinäkuussa ja Promise Land 50k maastoultra Virginiassa Yhdysvalloissa huhtikuussa. 44-vuotias Jyrki puolestaan omaa paikallistuntemusta ollen kotoisin Lohjalta. Jyrki on juossut mm. 20 maratonia ja suoriutunut kuudesti Kalevan Kierroksesta. Takana on myös X-Kaato -seikkailu vuodelta 2002. Seikkailupari tapaa toisensa vasta kisan aattona tavoitteenaan lyödä kaikki muut kuntosarjalaiset (varsinkin sekaparit) ylivoimaisesti. Hanhivaaran Retkeilijät lupaa lähteä kisaan pilke silmäkulmassaan silti antamatta periksi ensimmäistäkään hikipisaraa. Taistelemme loppuun asti viimeiseen naiseen ja mieheen.

111, Team Couple SnowFlake+Beau: Nimensä mukaisesti joukkueemme muodostuu pariskunnasta, joista toinen eli Minna Kairisalo (27v.) kuuluu Team SnowFlakes -nimiseen naisjoukkueeseen ja toinen eli Tero Hannula (28v.) on hänen "Beau":nsa eli poikaystävänsä ja suuri ihailijansa! ;) Ekan kerran seikkailu-urheilusta kuultuaan Minna lähti kokeilemaan x-sprint -kisaa hyvän ystävänsä kanssa. Muutamaa vuotta myöhemmin hän tutustui kisoissa Team SnowFlakes -porukkaan, ja sen myötä Minna on saanut paljon uusia hyviä ystäviä ja lisäksi hän on saanut kilpailla Haglöfsin osittain sponsoroimissa, laadukkaissa vetimissä. Kiitokset siitä Haglöfsille! :) Tero on toiminut yleensä Minnan joukkueille lähinnä huoltajana ja valokuvaajana, mutta viime vuonna osallistui ekaan seikkailukisaansa ja nyt sitten uusiksi. Olemme menossa kunto 6h sarjaan ja kisan tavoitteena olisi päihittää samassa sarjassa kisaavan naisjoukkue Team Haglöfs SnowFlakesin Kati ja Taina! ;)

115, Data Rangers: Arto Metsäranta, 36, asiakaspalveluinsinööri ja perheenisä, joka noin kymmenen vuoden joukkuepallolupelailun jälkeen löysi uudelleen kestävyysurheilun lajeina ensin juoksu ja sittemmin myös hiihto. Seuraavana tarttui käteen kompassi ja kartta iltarastien muodossa. Muutaman maratonin ja Jukolan viestin jälkeen repertuaari laajenee osallistumisella seikkailukisaan. 30 vuotta yöseikkailun kisapaikkakunnalla asuneena usko hyötyvänsä paikallistuntemuksesta. Kuntosarjan pyöräparkin sijainninkin arvasi oikein. Anssi Tervonen, 30, yrittäjä Uudelleen urheilun pariin löytänyt diisseli, jolle pitkät matkat ovat kuin tehty kun nopeus on kadoksissa. Kokemusta viimevuosilta mm. tunturisuunnistuksista ja pitkän matkan hiihdoista. Kaikki muut kuin vesipelleilyt ovat jotenkin tuttuja lajeja. Yöseikkailulta odotan kaikkea odottamatonta varsinkin kun se on ensimmäinen seikkailukisa toivottavasti joskus pitkällä listalla. Joukkueen nimi, Data Rangers, tulee neljän hengen pienyritykseltä, joka seikkailee suurten yritysten asiakas- ja markkinatiedon datametsissä johdattaen eksyneet yritysjohtajat takaisin asiakkaidensa pariin.

118, Basecamp Oulanka:



Olemme olleet parhaita ystäviä yli 20 vuotta harrastaen yhdessä monia perinteisiä suomalaisia urheilulajeja. Ajauduimme seikkailu-urheilun pariin Altin etsiessä entiseen ammattiinsa (Basecamp Oulanka) liittyvää toimintaa, seikkailukärpänen oli puraissut lähtemättömän vaikutuksen. Lajiin tutustuttuaan, myös Teemu oli heti valmis tuomaan lisää piristystä muuten aktiiviseen urheiluunsa. Teemun vahvuudet ovat pyöräilyssä, uinnissa ja rullaluistelussa. Altti taas on vastaavasti harrastanut enemmän suunnistusta ja melontaa. Tavoitteenamme on kannustaa ja kehittää toisiamme niissä osa-alueissa, missä toinen on vielä kokeneempi. Yhdessä olemme älyttömän hyviä!

Lohjanjärven yöseikkailulta odotamme onnistunutta suunnistusta ja kivaa kisatunnelmaa.

120, Team Anu ja Mikko

Saarjärven salomailta kotoisin olevat serkukset Anu Oksanen ja Mikko Ketola kisaavat nyt ensimmäistä kertaa yhdessä. Kokemusta molemmilta löytyy suunnistuksesta vuosikymmenien ajalta: Mikko palkittiin viime vuonna 20. osallistumisestaan Kainuun rastiviikolle ja Anu puolestaan viettää tänä vuonna kolmattakymmenettä vuottaan kompassin ja kartan kanssa metsässä. Saarijärven Paavon sisulla ja tarkkuudella siis edetään!

123, Team TBD:

Ajauduimme seikkailu-urheiluun vuoden 2005 Endurance Quest kilpailun huoltajan tehtävistä. Toiminta näytti niin mielenkiintoiselta, että seikkailukipinä iski ja seuraavana vuonna lähdimme jo kokeilemaan lajia omin voimin. Sponsorit joukkueeltamme vielä puuttuvat, mutta otamme mielellämme ilmoittautumisia vastaan. Lohjan yöseikkailulta odotamme haastavaa, mielenkiintoista ja mieleenpainuvaa reittiä.

203, Team Hurja:

Eräässä yhteisessä kesätyöpaikassamme järjestettiin joka syksy mini-triathlon. Saimme kasan kesätyöntekijöitä osallistumaan ko. kisaan. Jälkimaku olikin niin hyvä, että sama porukka osallistui seuraavanakin vuonna kisaan, osa vierailevina tähtinä. Myöhemmin olemme kaiholla muistelleet kisoja ja nyt tuli hyvä mahdollisuus osallistua samankaltaiseen koitokseen. Vanhasta kesätyöntekijäporukasta kosiskelimme kaikkia mukaan, mutta vain meille aikataulut salli osallistumisen. Olemme liikkeellä seikkailumielellä ja tavoitteemme on päästä kunnialla maaliin (lue hengissä). Patrician harrastuksiin kuuluvat tällä hetkellä oma hevonen ja koirailu. Leena viettää myös koiraharrastuksen parissa aikaa, mutta suurimman osan vapaa-ajasta syö talonrakennus ja työn tekeminen. Kaiken kaikkiaan, mahtavaa että meille on suotu tällainen mahdollisuus osallistua amatöörimäisesti seikkailuun ☺

204, Jobman joukkueen muodostavat Marko Ylösmäki, Tommi Huusela ja Anssi Reunanen. Yhdistävä tekijä miehillä on sähköala ja sillä alalla ovat myös yhteistyökumppanimme. Liikunnalliset lähtökohdat eroavat toisistaan meillä kaikilla, mutta kiinnostus seikkailu-urheiluun sai meidät muodostamaan joukkueen. Lohjanjärven Yöseikkailu on joukkueen toinen koitos. Motivaattorinamme toimii halu ylittää itsemme ja tavoitteenamme on vielä joskus osallistua kilpailusarjaan.



205, Heimon veikot: Jarkko on 36-vuotias AD Sipoosta ja Matti on 48-vuotias konsultti Espoosta. Vanhana kilpakuntoilijana (hiihto, juoksu etc) ja kesälohjanjärveläisenä kuulin kisasta ja innostuin heti. Sain houkutelua mukaan juoksusta kiinnostuneen sukulaismiehen Jarkon (lupautumalla Tukholman maratonille) ja joukkue oli kasassa. Seikkailukisa on meille molemmille ensimmäinen ja sponsorina on omat taskut.



207, Lauantairetkeilijät: Sanna Laaksonen ja Essi Kangasaho. Tiimimme jäseniä yhdistäviä tekijöitä ovat syntymävuosi, opiskelukaupunki Turku ja suunnistus. Seikkailukisa on kummallekin ensimmäinen.

209, Citius Adventure: Kilpailen soolona harrastesarjassa. Kun maratonjuoksu tai tunturisuunnistus eivät tunnu enää haasteellisilta olen siirtymässä seikkailu-urheiluun ja varsinkin ultra-juoksuun ja rogainingiin. Seikkailukisoissa on parhaimmillaan samanlaista sähköä kuin Jukolan Viestissä. Odotan kokemuksia jatkoa varten. Vasta kolmas seikkailu-urheilukisa ja edellisestä on viisi vuotta. Välineet ovat toistaiseksi heppoisimmasta päästä.

Ja sitten reitille...

Pelipalat paikalleen ja menoksi

Kaikki sarjat aloittivat yhteislähdöllä, kilpasarja starttasi keskiyöllä. Pientä hajontaa saatiin ensimmäisellä questillä, jossa taitoa ja nopeutta enemmän vaikutti palapeliosaaminen ja tuuri.



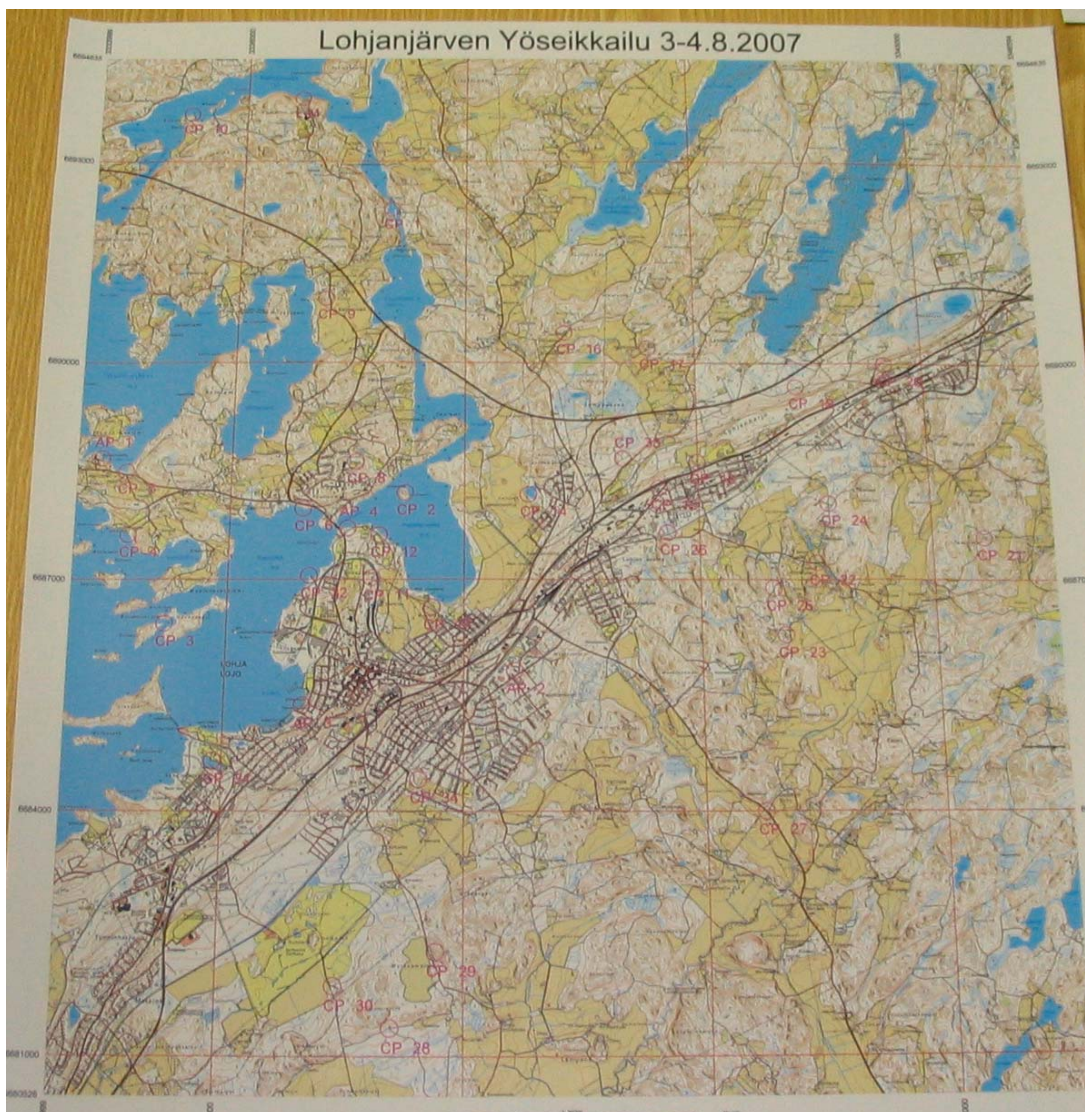
AMO Oy:n panos seikkailulle oli "riittävän iso sarja" 54 palan palapelejä. Yksin koottuna aika on n. 10 minuuttia, pingviinissä menee ehkä hieman yli kun taas kisan rakentaa jopa alle. Nämä neljä mallia rakentuivat yhden miehen testiryhmältä 39 minuutissa. Pimeässä karttavalolla tehtävä tuli hieman vaikeammaksi ja kaikki tietävät mitä vaikuttaa kun kello käy ja kaverit vieressä jo tekevät lähtöä "keskustaan". Vikkelimmät (kisan voittajat) tekivät pelin alle viiteen minuuttiin, yhdentoista minuutin kohdalla tuli vapautus ja viimeinenkin joukkue päästettiin matkaan.



Helpohko sprinttisuunnistus aloitti seikkailun fyysisen osuuden. Tämän osuuden kartat olivat alusta asti valmiita, niihin lisättiin vain kilpailun logo ja mainokset.

Keskuspisteestä lähti kaksi perhoslenkkiä, joten lisähajonta saatiin ratojen A ja B avulla. Kartat oli nippuun lajiteltu A-B-A-B jne, eli jos lähti suoraan edellisen peesiin joutui hiukan miettimään miten jatkaa. Rastipisteet ja matkat olivat identtiset, vain rastien käyntijärjestys oli eri. Jos ollaan rehellisiä niin emme rankaisheet peesiin lähtemisestä. Jos vaikka oli rata A mutta juoksikin radan B ei siitä rankaistu. Rastikoodeista muodostui PÖÖ HEI tai HEI PÖÖ. Aikaa kului vartista vajaaseen puoleen tuntiin. Ihanneaika oli tuo 15 minuuttia.

Sitten tulikin aika ihmetellä "hitaasti soljuvaa" 1:30.000 mittakaavaista karttaa. Suunnistuksen maalista saatiin säänkestävä lakana matkaan ja meloen parituntiselle osuudelle kohti kakkostehtävää.



Yö oli lämmin ja kuulas, ilma lähes täysin tyyni. Melontaosuudella oli muutama rasti, joilla varmistettiin että kaikki pysyivät enemmän tai vähemmän vesistössä. Hiidensalmen sillalta katsottuna näytti upealta kun reilut parikymmentä joukkuetta lähestyi vesistöä pitkin yön pimeydestä. Arvaa harmittiko kameran jääminen kilpailukeskukseen? Melontaosuuden ajat hajosivat tunti 37 minuutista 2 tuntia 46:een. Ratamestarin määrittämä ihanneaika oli 1:35.

Melonta päättyi ensimmäiseen huoltopisteeseen Kanneljärven kansanopistolla.

Lutrausta ja läträystä

Kakkostehtävä oli vekkuli valorastien haku Hormajärnessä. Hillopurkeissa oli upotettu punaisia, keltaisia (itse asiassa oransseja) ja valkoinen valo. Kartassa oli viisi rastia ja tehtävä kuului: mikä väri missäkin on. Tehtävän sai suoritettua kun löysi valoista neljä, eri värien määrät oli ennalta tiedossa.

Kartta piirrettiin nopeasti "läpi" maastokartasta yhdessä monista palavereista ja skaalattiin niin suureksi kuin A4 kokoon sopii. Mittakaavaksi tuli n. 1:3.600. Rastien paikat katsottiin maastossa niemen kärkiin GPS:n avulla. Keskimääräinen rasti tuli keskelle lahtea siten, että se oli niemenkärkien muodostaman suoran keskellä.



35 minuuttia oli arvio tehtävän suoritusajasta. Nopein osusaika, 3 minuuttia, syntyi tehtävän tekemättä jättämisestä, josta puolestaan syntyi 60 minuutin sakko. Nopein oikea suoritus vei aikaa 19:31, joka alitti tavoiteajan viidellätoista minuutilla. Pisimpään vesistössä viihtyneet lutrasivat 37 minuuttia.

Lohjanharju tutuksi

Pikku pyöräilylenkki (49 minuutista tunti 47:ään) vei Mäntynummen Shellille, josta kassalta sai uuden kartan. Tästä alkoi kenties kisan rankin fyysinen osuus.

Ratamestari oli nimennyt kartan "Sikasuunnistukseksi".



Rasteja poimittiin sorakuopan rinteitä kiipeillen ja kartta oli ollut päivittämättä aika pitkään. Itse kartta ja rata eivät kilpailua tehdessä juuri muuttuneet, jokunen määrite tarkentui ja siinä kaikki. Tämän osuuden pitopaikka paljastettiin internetissä aikaisessa vaiheessa. Julkaistussa valokuvassa ratamestari totesi "tässä saattaa hapottaa koipia".



Jippo oli lukea määrite: rastit piti kiertää A-B-C-D-E-G-F-H-J, ne, jotka menivät aakkosjärjestyksessä saivat kiivetä pitkän ja pehmeän rinteän ylös kerran enemmän kuin ohjeen mukaan edenneet...

Sikasuunnistuksen tavoiteaika oli puoli tuntia, suoritukset olivat 21 – 40 minuutin haarakassa. Yhden

kilpailun suurimmista ennakkosuosikeista, Ompjakonin joukkueen toinen jäsen muljautti nilkkansa täällä ja joutui jättämään leikin kesken. Sen sijaan jäljelle jäänyt kiersi reitin loppuun asti soolona.

Pyörän selkään jälleen ja Hiihtomaan latupohjalle tolppia laskemaan. Latukartta piirrettiin kokonaan uudestaan, urat olivat "hiukan" muuttuneet sitten suunnistuskartan piirtämisen.

Tehtävänä oli laskea tolpat, joissa on valaisin. Niitä oli reitin varressa 72 kpl, mutta myös 71 ja 73 hyväksyttiin. Jos meni laskenta pieleen tuli lisätehtävä käydä kaivolla katsomassa oikea vastaus. Viitisen minuuttia kului ekstra-aikaa ja tuli reipas fyysinen lisäponnistus.



Päivä alkoi valjeta ensimmäisten joukkueiden ehdittyä tänne. Tehtävän ihanneaika oli 15 minuuttia ja se alittui selvästi. Peräti kahdeksan joukkuetta selviytyi alle tavoiteajan. Tällä osuudella pystyi myös huijaamaan järjestäjää; oli muka laskevinaan tolpat mutta tulikin arvatun luvun kanssa takaisin; sitten oikean vastauksen hakuun kaivolle ja tehtävä oli suoritettu. Tästä otamme sen verran opiksi, että ensi kerralla huijarit saavat vähän rajumman sanktion kuin vain mäkijuoksun.

Jälleen pyörän kyytiin ja neljä rastia suunnistuskartalla. Sitten olikin jippo paikallistaa itsensä isolle kartalle jotta pystyi jatkamaan.

Parin kilometrin väliin kului aikaa seitsemästä viiteentoista minuuttiin.

50 minuutin pyörälenkki vei kohti kakkoshuoltopistettä, jossa oli tulossa kolmas tehtävä. Kärkijoukko oli pyöräilylenkillä muutamaa minuuttia vaille tunnin, joku joutui aikataulua kirimään kiinni oikaistenkin.

Huoltopisteellä ensimmäinen joukkue oli klo 5:21. Tavoiteajasta oltiin jääty kymmenen minuuttia.

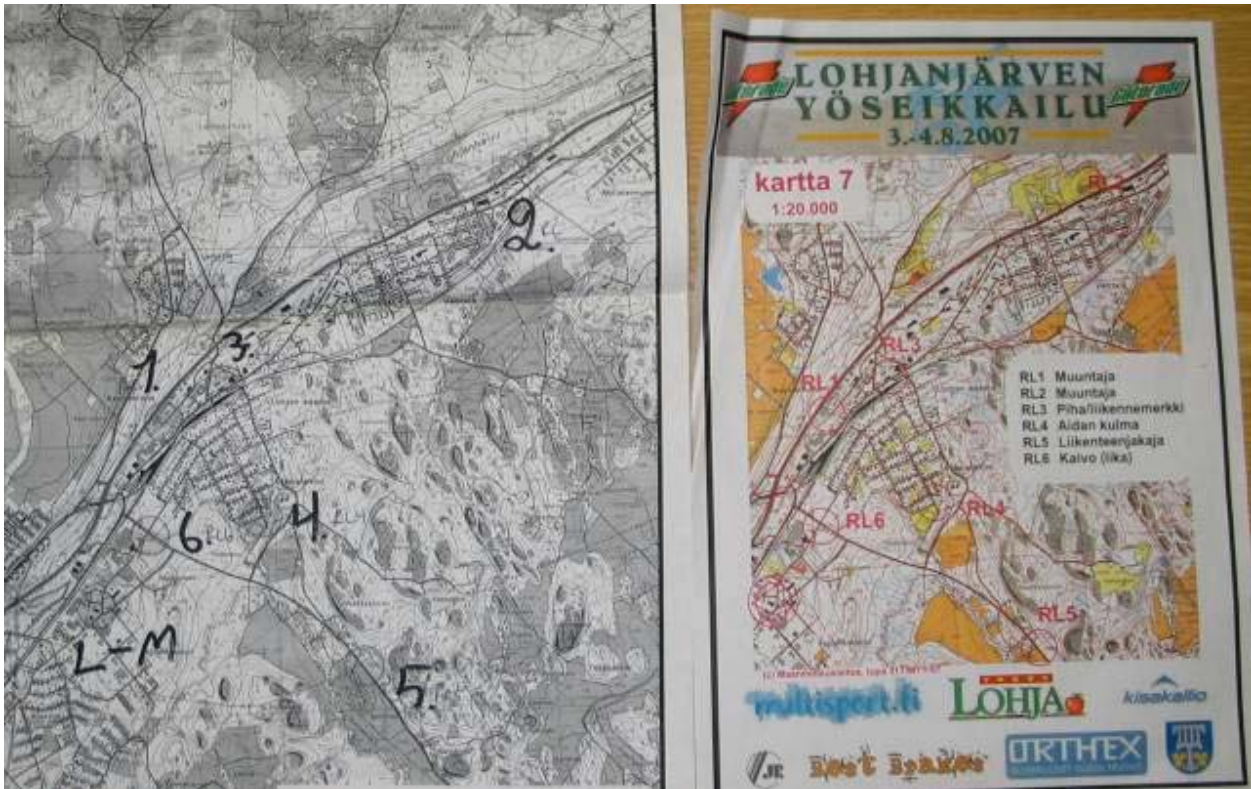
5 cm siivun sahaus varustevaihtoieneen tukista vei aikaa viidestä viiteentoista minuuttia ja yläkroppaankin saatiin taas lämpöä.

Huoltopisteellä 2 kävi vilske, sinne kun tultiin kaksi kertaa.



Huoltopiste, sahausta, tankkausta ja rullaluistelua

Uusi kartta, rullaluistimet jalkaan ja kuuden rastin käynti rullaluistellen.



Rullaluistimet tuotiin järjestäjän toimittamilla laatikoilla kilpailukeskuksesta. Tavoiteaika oli 50 minuuttia ja tässä oli tarkoitus kontrolloida tuloaika: jos ollaan paljon myöhässä jätetään rasti 5 tai rasti 2 tai molemmat pois, jos ennakossa oli "vararasti" pääkartalla pari kilometriä rastista 5 eteläkaakkoon. Mitään ei kuitenkaan tarvinnut muuttaa.

Peruskartta pieneni alkuperäisidean A3:sta paremmin käteen sopivaan A4-kokoon. Oikaisijoille oli tarjolla ylimääräisiä korkeuskäyriä, reitin taloudellisin kiertojärjestys oli juuri numerojärjestyksessä niin kuin ohjekin pyysi. Rullistelu päättyi samaan paikkaan mistä alkoikin ja taas kaksipyöräisen kyytiin.

Rullaluistelussa syntyi vähän hajontaa; nopeimmat alittivat tavoiteajan selvästi (paras aika oli 37:10), hitaimmat kuluttivat rullaluistimilla reilun tunnin.

Nyt oli sitten joillakin joukkueilla kiire, seuraavassa pisteessä oli raaka cut-off: jos olet yli tunnin perässä ihanneajasta et pääse juoksulenkille. Paikalle tuli siis ilmoittautua viimeistään 7:40 jos mieli olla mukana kärkitaistossa.

Juoksulenkki

Vain seitsemän joukkuetta ehti ajoissa. Kahdeksas päästettiin trekkingiin pari minuuttia myöhässä. Tämä cut-off oli sikälikin pakko määrittää tiukaksi, että joukkueet ehtivät loppupäässä suorittaa vielä mielenkiintoisia tehtäviä. Kaivoslampi suljetaan kello 10:00, kaupunginrannan tehtävien piti päättyä kello 11:00 ja maalikin menee kiinni klo 13:00.

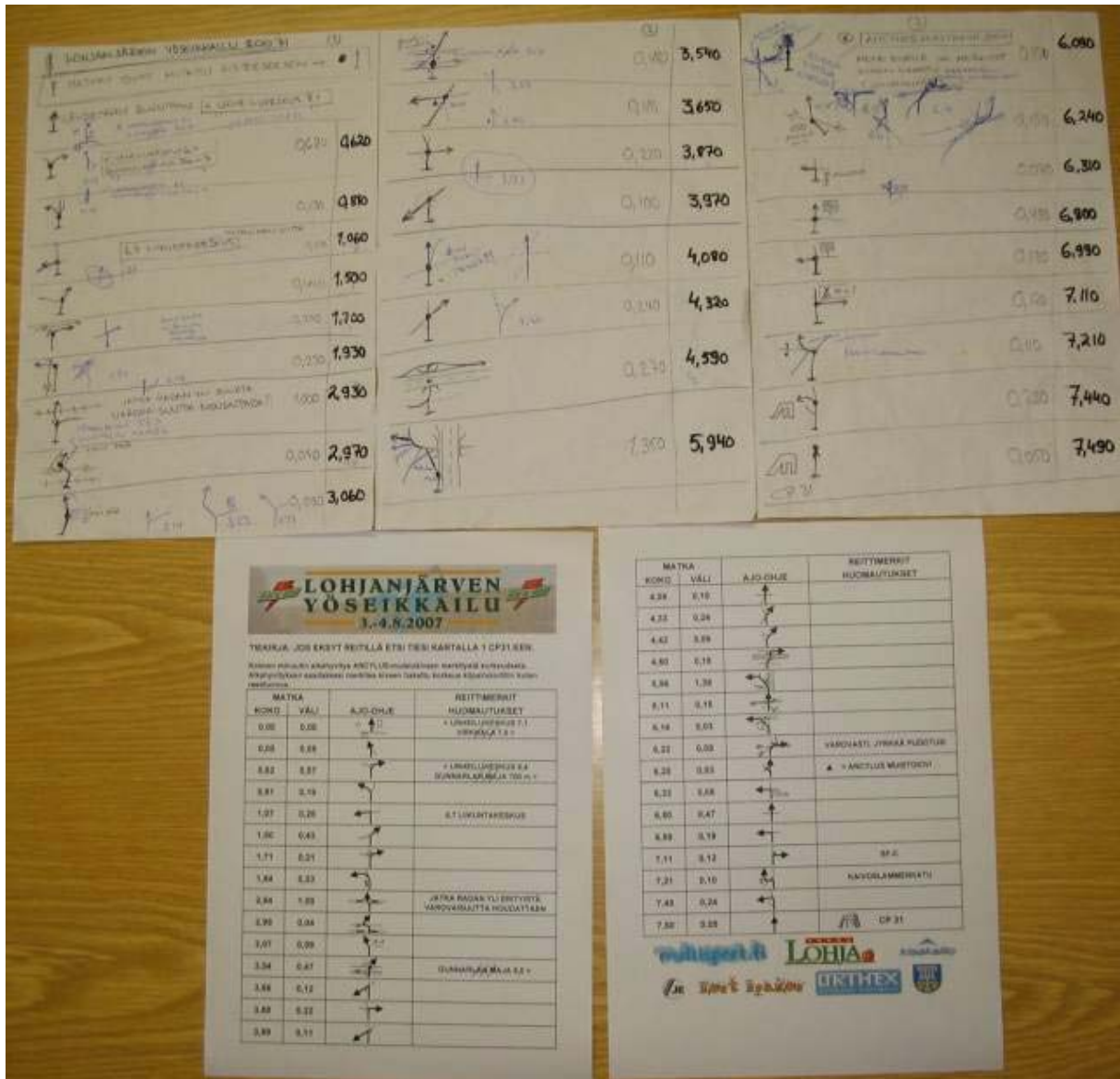
Tukikohta oli Gunnarlan maja. Tämä oli ensimmäinen kerta kun kilpailussa piti itse määrittää rastit omalle kartalle. Samalla kannatti myös hahmotella polkuviidakkoa, rastivälit L-1 ja varsinkin 2-3 ovat pelkkää suunnistusta jos ei tiedä missä polut kulkevat. Mallikartassa polut olivat näkyvissä.



Trekkingissä kului nopeimmilla aikaa 55 minuuttia, joka oli hiukan alle ihanneajan.

Autourheilua polkupyörällä, vapaata pudotusta ja varusteet märkeksi

Tiekirja oli kilpailun erikoisuus. Neljannen tehtävän edellä ajettiin polkupyörällä Gunnarlan majalta Kaivoslammelle autourheilusta lainatulla reitinmäärittelytavalla ja matkanvarrella rastit olivat salaisissa paikoissa. Tiekirjassa oli myös mahdollisuus ottaa kolmen minuutin aikahyvitys matkan varrelle osuneen Ancylus-järven muistokiven korkeusmerkinnästä.



Tämä 7,5 km osuus vei aikaa 30 minuutista 53 minuuttiin. Täydet hyvitykset eli kaikki kahdeksan rastia löydettyinä ja bonusmerkintä oikein sai matkalta yhdeksän joukkuetta.

Neljäs tehtävä sisälsi mm. hypyn kahdeksasta metrissä ja uintia. Vaijeriliukukin piti olla, mutta väärinkäsityksen vuoksi köysiryhmä ei saapunutkaan paikalle sovittuun aikaan ja osuus peruttiin.

Yleisön eteen

Kaupunginrannassa Aurlahdessa odotti kaikille sarjoille kolmen yleisötehtävän suma: melonta, kahlaus ja valokuvavarastisuunnistus keskustassa. Kilpasarjat meloivat poolokajakeilla ja se osoittautui yllättävän tukalaksi tehtäväksi. Puolisen tuntia muilta karussa ollut joukkue suoriutui suihkulähteen kiertämisestä alle viiden minuutin, muilta aikaa kului viidestä viiteentoista minuuttiin.

Kaupunkirastit olivat kukin viiden hyvitysminuutin arvoisia, joten niitä kannatti käydä katselemassa. Maksimihyvitys oli 40 minuuttia ja sen saivat kaikki jotka tehtävää lähtivät suorittamaan.

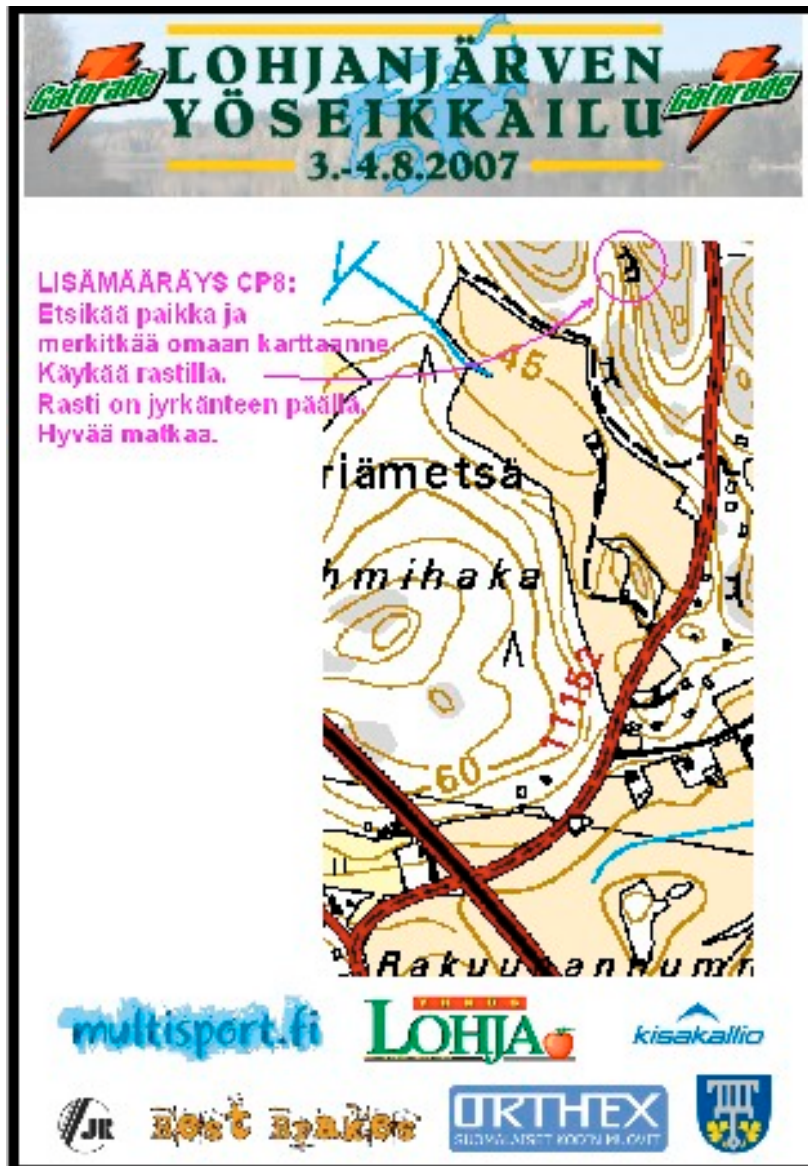


Tehtävää varten valokuvattiin parikymmentä "eksoottista" kohdetta kaupungilla ja niistä kahdeksan valittiin kilpailutehtävään.

Mietinnässä oli myös peilikuvakartta mutta idea hylättiin kokeilematta. Maastokartassa oli paljon puutteita, onhan Lohjaa kovasti rakennettu viime vuosina. Parhaaksi osoittautui kaupungin opaskartta, siinä ei ole mitään turhaa ja tarkkuus tähän tehtävään on riittävä.

Kaupunkirastien tavoiteaika oli 20 minuuttia. Voittajajoukkue jäi tästä minuutin. Kaupungista poistumisen piti alkaa kello 9:10, kärki oli vartin verran tätä edellä. Mutta kakkospaikka olikin jo jäänyt puoli tuntia.

Loppuhuipennus



Pyöräretki jatkui Roution lisämääräyksen kautta Karnaisten korpeen. Lisämääräyksellä annettiin kilpailijoille matkan varrelle yksi rasti lisää. Rasti piti paikallistaa omalta kartalta (ja merkitä, jos sen halusi löytääkin).

Rastille johdatteli houkuttelevan näköinen polku, joka oli tietyllä tavalla ansa: polku vei mukavaan alamäkeen mutta sitten piti kivuta ylöspäin ja rasti oli jyrkänteen päällä.

Viimeinen erikoistehtävä suoritettiin Suoniementaipaleen päässä olevassa koivikossa. Autosuunnistuksesta tuttu viivasuunnistus oli taatusti monille erikoinen tuttavuus. Nyt oli kyse tarkkuussuunnistuksesta.



Noin kilometrin pituisella reitillä turha hötkyily aiheutti vain ongelmia: sentti kartalla vastasi noin kymmentä kävelyaskelta eli A4-kokoisen kartan päästä päähän kului juosten aikaa noin minuutti. Vaan matkallapa oli useita salaisia "kontrollipisteitä", joiden sählääminen vähensi kahdella minuutilla suorituksen arvoa.

Tätä osuutta hierottiin kenties enemmän kuin mitään muuta osuutta kilpailussa. Erikoiskartta on tehty vanhan ilmakuvan pohjalta 2000-luvun vaihteessa ja sitä on vuosittain hierottu "Erään Autosuunnistajan" omia juhannuskisoja varten. Nyt kuuset alkavat olla kartalla jo "suurin piirtein oikeilla paikoillaan". Polut on vuosittain tehty ruohonleikkurilla ja polkujen "avaamiseen" käytettiin jokunen tunti aikaa. Viivalla kului aikaa viidestätoista minuutista reiluun puoleen tuntiin. Täydellisiä suorituksia oli kuusi kappaletta. Ja jälleen cut-off: kello 11:30 mennessä piti olla tehtävä suoritettu tai kärkitaistelu oli menetetty. Enää kuusi joukkuetta oli mukana kaikki tehtävät suoritettuna, tosin yksi näistä kuudesta oli missanut joitakin rasteja ajoissa ehtiäkseen.

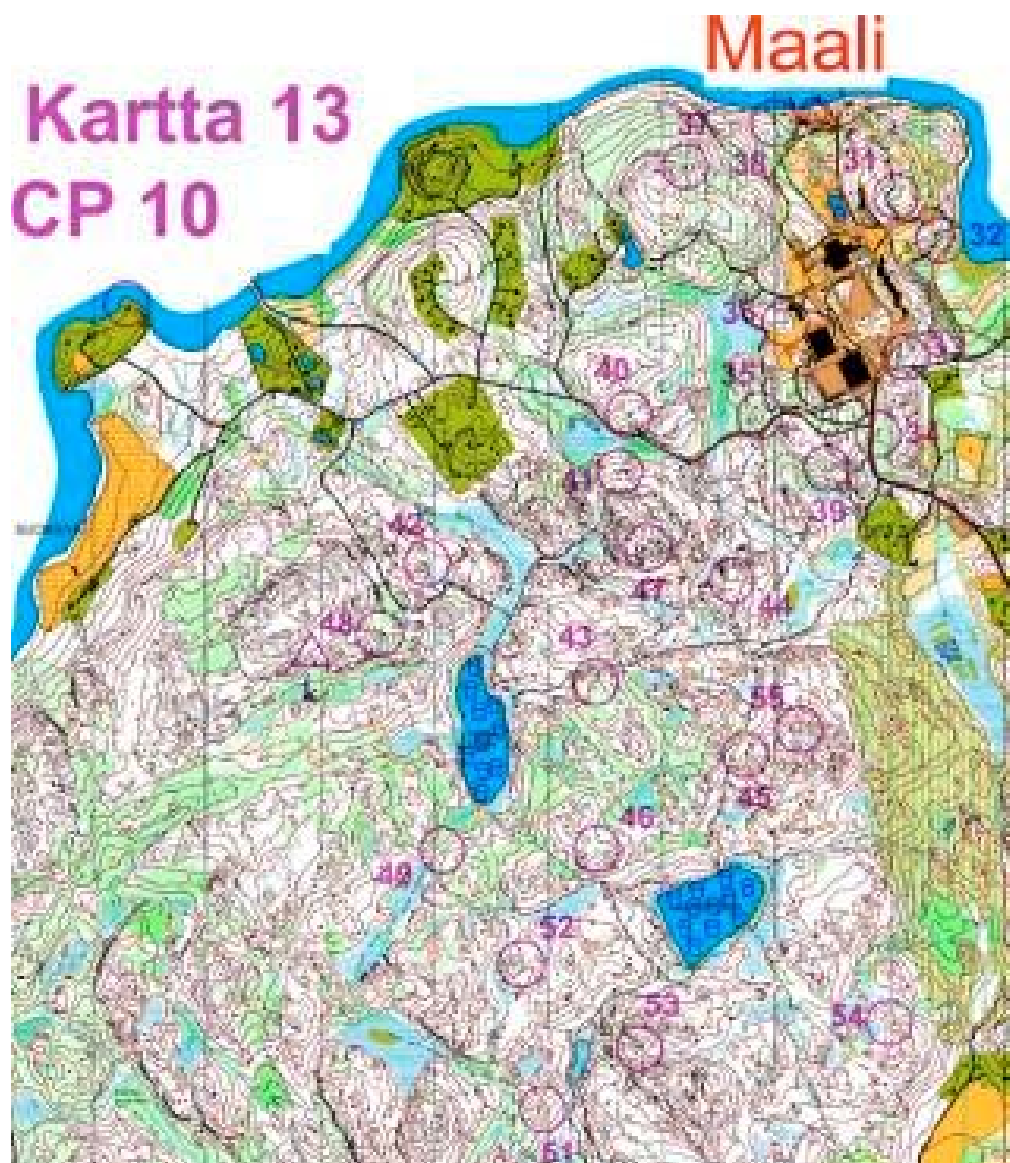
Viimeiset kartat sai tämän tehtävän suorituksen jälkeen. Ensin palapikasuunnistus (avokalliolla pienellä alueella 12 rastia sikin sokin). Itse reitti on testattu jo 2006, Hiidenkiertäjien ns. Klubirastien yhteydessä. Tuolloin lähtö oli puolivälissä ylönousua ja maali mökillä, muuten rastipisteet olivat samat rastiin 12:een asti.

Tässä kohdassa petti joidenkin osanottajien matematiikka: kierrettiin keräämässä Rogain-rasteja á 20 minuuttia ja jätettiin palapikan 12 tunnin arvoista rastia kiertämättä. Palapikan rastit olivat kyllä korkean mäen päällä eli vähän säästi hikeä ja tuskaa jos tuon kiipeämisen vältti, mutta että 12 tuntia...



Palapikan rasteilla näemmä paikallisuus oli valttia, parhaan ajan sain Deltan suunnistajia edustava joukkue. Palapikan ihanneaika oli 25 minuuttia, nousu painoi jaloissa ja joukkueiden ajat painuivat 27-51 minuutin välille. Vain 12 joukkuetta kiersi palapikan rastit.

Sitten rogain ja 25 rastia joita käymällä sai sakkominuutteja vähemmäksi. Kartalla oli 25 rastipistettä.



Maaliin piti saapua viimeistään klo 13:00, mutta maali alkoi antaa sakkopisteitä klo 12:01 ja sen jälkeen saapuneille. Optimiaika oli 12:15, jonka jälkeen jokainen minuutti antoi viisi sakkominuuttia.

Vain voittajajoukkue kävi kaikki rogain.rastit (jotka itse asiassa olivat Kisakallion kiintorasteja). 85 minuuttia oli ihanneaika tähän osuuteen ja puolitoista tuntia heillä siihen meni. Kaikki rastit käytynä ja maaliin reilu minuutti tavoiteajan edellä.

Kuntosarja

Kuntosarja starttasi aamukuudelta, palapelin kokoaminen ja sprinttisuunnistus olivat kaikille samat, melontaosuus sen sijaan kuntosarjoilla oli puolisen tuntia lyhyempi kuin kilpasarjoilla. Suunnistuksen kärki suoritti jopa kilpasarjaa nopeammin, mutta olihan nyt jo valoisaa. Melontaosuudella ihanneaika oli 60 minuuttia ja sen alitti kaksi joukkuetta.

Kakkostehtävän korvasi kaivoksessa Ryhmä X:n komennossa suoritettu puhallusputkiammunta. Liian vähäisillä pisteillä missasi hissikyödin ja joutui juoksemaan ylös. Pyörällä suoraan Gunnarlan majalle trekkingiin. 9:15 mennessä saapuneet saivat reilun puolen tunnin juoksulenkin kartan. Kaksi joukkuetta "karsiutui" juoksulenkitä, kolmen kärki oli lähes näköetäisyydellä toisiinsa.

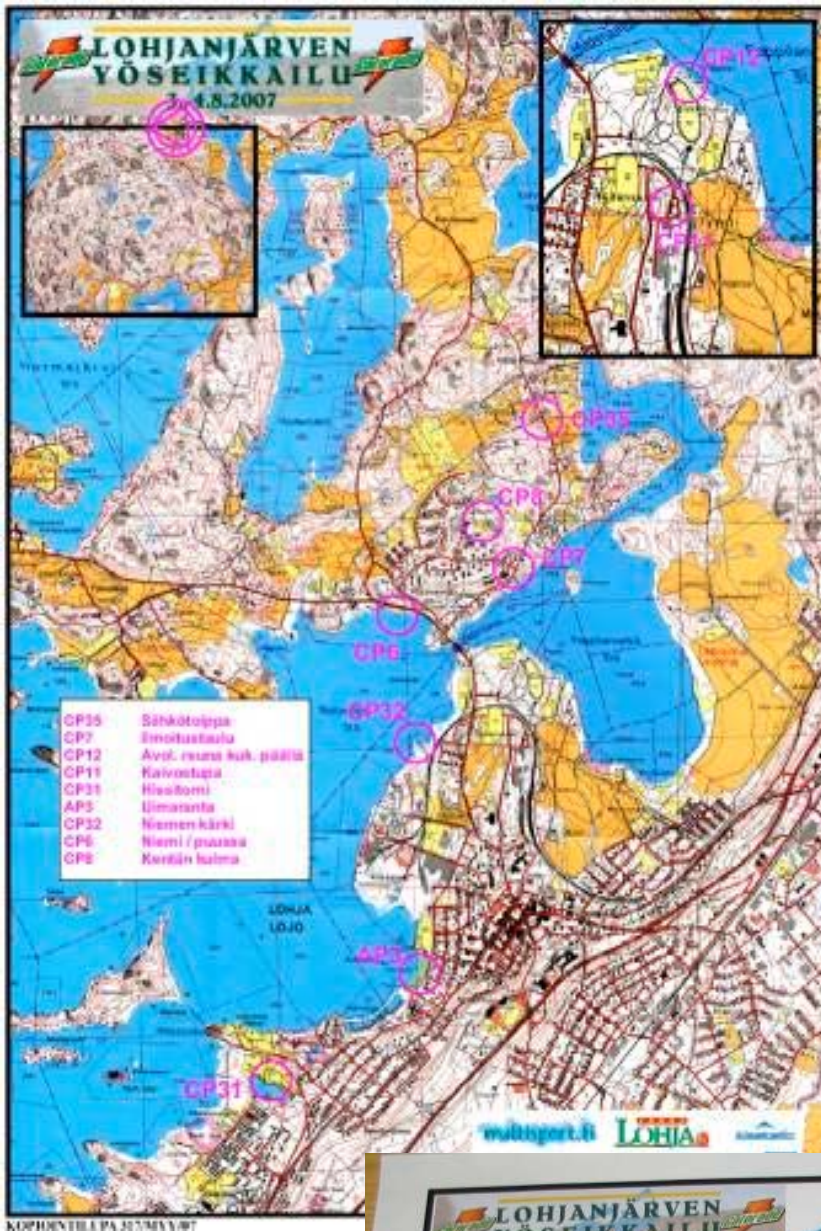
Trekkingiä seurasi viivasuunnistus pyörällä ja siirto pääkartalle.



Viivasuunnistuspätkä korvasi kilpasarjan tiekirjan. Kaivoslammella oli kuntosarjan kolmas tehtävä, hyppy ei ollut pakollinen eikä suorittamattomana rankaisut, paitsi että onhan toki hyppääminen nopeampi tapa tulla alas telineeltä kuin kiipeäminen. Tästä Aurlahteen, kaupunginrantaan, jossa melonta puhallettavalla kajakilla korvasi poolokajakit, kahlaus ja kaupunkisuunnistus olivat täsmälleen samat kaikille sarjoille.

Kymmeneen mennessä kaupunkisuunnistukseen oli lähtenyt vasta kolme joukkuetta. Nopeimmat bongasivat kuvien kohteet 21 minuutissa ja sitten pyöräillen Roution lisämääräyksen kautta koivikon viivasuunnistukseen, josta suoraan rogainiin. Maalin optimaiaika oli 12:30.

Harrastesarja

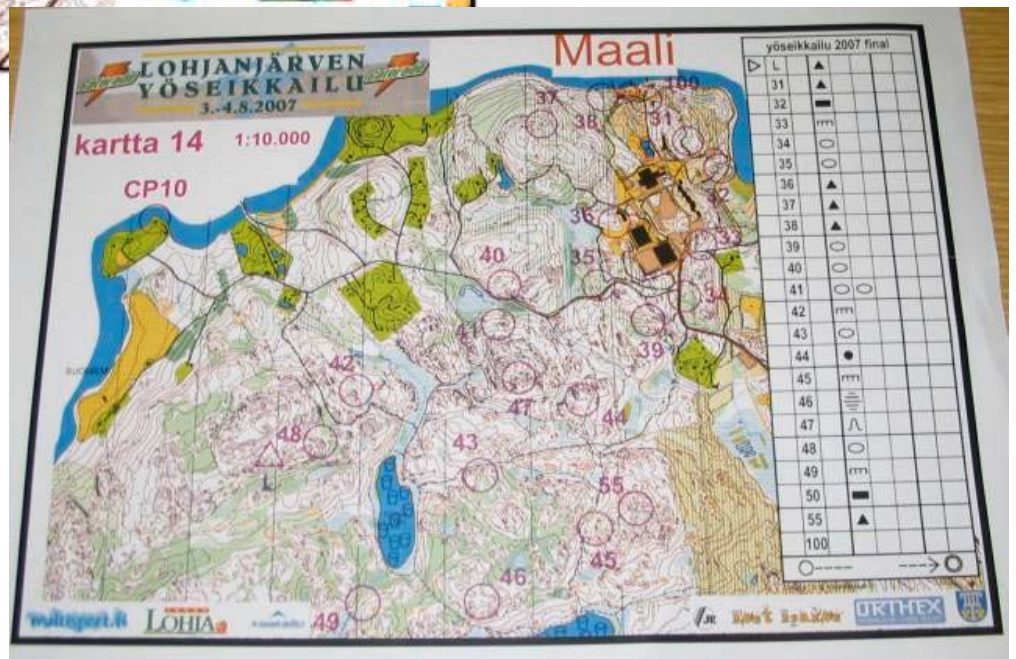


Harrastesarjan rogain-kartasta tehtiin A4-kokoinen ja rastipisteitä oli neljä vähemmän kuin kilpa- ja kuntosarjoilla.

Harrastesarja joutui tai sai itse piirtää pääkarttansa. Malli paljastettiin puoli seitsemältä kun kuntosarja oli lähtenyt melontaosuudelle.

Palapelien kimppuun käytiin aamukahdeksalta. Sprinttisuunnistus ja sitten pyöräillen kaivoksen puhallusputkitekävää suorittamaan. Pyöräillen kaivoslammelle ja kaupunginrantaan, yleisötehtävät olivat kuntosarjan kanssa identtiset. Roution lisämääräyksen kautta Kisakalliolle ilmoittautumispaikalle, josta sai halutessaan lähteä rogainiin 12:00 asti.

Optimiaika maaliin saapumiseen oli klo 12:00, jonka jälkeen sakkominuutteja annettiin jokaisesta myöhästymisminuutista viisi.



TULOSLUETTELOT

KILPASARJAT

Sija No	Joukkue	Jäsen 1	Jäsen 2	Tulos	
1	5	Free Adventure	Seppo Mäkinen	Janne Mononen	10:52:26
2	1	Hiiltomiehet II	Mika Häkkinen	Harri Koskinen	13:44:21
3	20	Team Penalty Adventure 2	Juha Lehtonen	Juha Prittinen	14:57:42
4	7	Team Woodman 2	Juha Nurminen	Pekka Teivaanmäki	16:08:01
5	26	ulkoilukauppa.com	Joni Kemppi	Matti Leppäniemi	16:50:58
6	12	Team SS	Jorma Kainulainen	Janne Kortelainen	32:43:15
7	6	SK Pohjantähti	Ulla Silventoinen	Jarno Mikkola	31:52:10
8	3	Team Penalty Adventure 1	Mika Lehtonen	Nina Heiskanen	33:47:25
9	14	OHO!	Matti Vuori	Raul Gescheimer	25:33:20
10	16	Team Duro I	Ville Reinikainen	Tuomas Maisala	25:41:15
11	17	Team Buff	Jaani Lantela	Rauni Parantainen	28:15:07
12	13	XC-Jytky 1	Janne Nieminen	Kimmo Niemi	28:27:51
13	10	MPKK	Vesa Lassila	Jukka-Pekka Kunnari	28:47:49
14	9	Haglöfs Team	Noora Sinisalo	Riitta Siltanen	29:58:36
15	11	Hiiltomiehet III	Tanja Heinimaa	Katri Niittymäki	39:00:55
16	18	Team Retki	Laura Salminen	Aino Juslén	46:21:47
17	8	Team Woodman 1	Erkki Ahonen	Tomi Vartiamäki	46:50:11
18	22	Team Haglöfs Snowflakes	Suvi Saarinen	Salla Ruosaari	48:32:14
19	25	Team Ari&Kaisu Adventure	Tuomo Lappalainen	Kaisu Keskiaho	50:20:30
20	21	Vipeltäjät	Susanne Toivanen	Ritva Rissanen	69:53:13
21	19	Team Leader	Mikko Hyväri	Päivi Ropponen	59:52:29
	2	Omjakon	Heikki Hihnala	Jaakko Soivio	Toinen loukk. (18:31:10)
	24	Kesport Nummela	Heli Peltonen	Petri Teittinen	Emit hukassa (23:50:41)
	23	Repostelijat	Jola Purme	Sanni Eloneva	Kesk

KUNTOSARJA

Sija No	Joukkue	Jäsen 1	Jäsen 2	Tulos	
1	119	Team W	Vesa Ahlqvist	Ville Luoma	8:51:12
2	105	Ässät	Kari Sallinen	Petteri Sandell	9:49:02
3	101	Katupojat	Jussi Pirinen	Jukka Toivari	11:28:20
4	110	Hanhivaaran Retkeilijät	Jyrki Nummela	Emmi Korvenranta	11:30:47
5	124	Turha Ponnistus II	Tommi Hämäläinen	Kimmo Virtanen	11:59:41
6	115	Data Rangers	Arto Metsäranta	Anssi Tervonen	12:09:56
7	120	Anu ja Mikko	Anu Oksanen	Mikko Ketola	12:38:12
8	108	KK Länsi-Uusimaa	Ilkka Trygg	Jarmo Savela	13:06:21
9	123	Team TBD	Jari-Pekka Korjus	Elina Lamminmäki	13:13:16
10	102	Raisu Lumous	Anne Rauhamäki	Leena Rauhamäki	13:14:30
11	106	Team Tumpu	Kamppinen Anssi	Patinen Petteri	13:33:30
12	121	Real Vallila	Mari Tolvanen	Mika Tolvanen	13:54:58
13	122	Jellonat	Markus Leppänen	Jyri Hakala	15:40:22
14	104	MC-HC	Johannes Sarin	Annina Hagström	16:01:04
15	112	Kesport Nummela	Mika Salo	Antti Häyrinen	16:28:17
16	103	Team Penitentes	Pasi Tanskanen	Mika Korte	17:44:46
17	118	Basecamp Oulanka	Altti Näsi	Milja Huttunen	17:58:08
18	107	Team Haglöfs SnowFlakes	Kati Laine	Taina Viilonoja	18:19:29
19	116	Sepon Talli	Salla Saarinen	Sari Viitala	18:40:34
20	113	Team Rapakunto	Simo Salminen	Henri Pöntinen	19:46:12
21	111	Team Couple SnowFlake+I	Minna Kairisalo	Tero Hannula	21:19:08
22	109	Veve	Riikka Lehtonen	Jonna Bäckman	23:47:06
	125	MT Kenya Running Team	Toni Louhisola	Harri Poutiainen	kesk.
	114	Team Lost	Jan Hopearuoho	Kimmo Joutsu	per.

HARRASTESARJA

Sija No	Joukkueen nimi	Jäsen 1	Jäsen 2	Jäsen 3	Tulos
1	211 Team Jopo	Markus Ilmarinen	Kristian Laakso		5:37:23
2	209 Citius Adventure	Mika Korpi	Solo		5:56:55
3	210 Team Perts ja Kilu	Pertti Patinen	Rami Laitinen		6:04:46
4	206 Roution Retkeilijät	Jasmin Virta-Ahonen	Ari Ahonen		7:04:25
5	205 Heimon Veikot	Matti Toppari	Jarkko Pennanen		7:17:50
6	204 Jobman	Marko Ylösmäki	Tommi Huusela		10:10:49
7	207 Lauantairetkelijät	Sanna Laaksonen	Essi Kangasaho		10:30:04
8	203 Team Hurja	Patricia Wikström	Leena Lepistö		11:02:00
9	202 Åboflickorna	Niina Kaplas	Marika Björklund	Lina Wistbacka	11:08:08
10	208 Uuteen Nousuun	Johanna Tikkanen	Antti Rutanen		11:26:28
11	201 Team Lebuski	Juha Leppänen	Jarkko Paasiaro		12:55:11
12	212 Haaskalinnut	Jani Salminiemi	Henri Liesivaaka	Timo Mastokangas	14:02:20

Kymmenes Quest

Kilpailu on käyty, tulokset on saatu tehdyksi ja yhdeksän erilaista tehtävää eli questiä on kisapäivänä kilpailijoilla suoritutettu. Tämä raportti on kymmenes questimme, nyt suljemme kirjasta tämän luvun ja vedämme henkeä ainakin hetken.

Luultavasti emme oppineet siis niin yhtään mitään ja jatkamme vaeltamista kohti tuntemattomia seikkailuja. Ehkä vielä jokin TOSI HYVÄ good-idea juolahtaa mieliimme ja se on sitten taas morjens! Mikäli näin tapahtuu kilpailun kotisivut osoitteessa <http://www.yoseikkailu.com> uutisoivat asiasta ensimmäisenä. Voihan toki olla, että jonain päivänä sähköpostilaatikkoon kopsahtaa viesti, joka alkaa

En viitsi aloittaa tätä kirjoitusta kuten entinen yritysjohtaja, jonka puhe alkoi sanoilla: Hyvät ja muut työntekijät... vaan sanon: HYVÄT seikkailu-urheilun ystävät...